

T. VAN BUUL

De wonderlijke som

Het was nog vijf minuten vóór speeltijd. De sommen waren allemaal nagezien.

„Nu heb ik nog één moeilijke som voor jullie,” zei meneer. „En ieder maakt die som met andere getallen. Luistert dus goed.”

Elke jongen en elk meisje nam het potlood op.

„Schrijf een getal van drie cijfers op. Maar het cijfer van de honderdtallen moet meer zijn dan het cijfer van de eenheden.”

„Welk getal je maar wilt, meneer?” vroeg Mientje.

„Zeker. Je neemt maar wat je wilt.”

„En mag er ook een nul bij zijn, meneer?”

„Gerust.”

Toen ze klaar waren, zei meneer:

„Nu moet je daaronder hetzelfde getal het achterste voren zetten. Als je bij voorbeeld 321 hebt gezet, dan komt daaronder nu 123.”

Ze deden het.

Trekt ze nu van elkaar af. Schrijft het verschil er onder. Klaar?”

Ja, ze waren klaar.

„Schrijft nu dat verschil weer achterste voren onder het goede verschil; en telt die laatste twee getallen bij mekaar op. Ziezo. Klaar!”

Alle potloden werden neergelegd.

Frans stak zijn vinger op.

„Meneer, mag ik zeggen, wat ik er uit heb?”

„Dat hoeft niet. Dat zal ik wel zeggen,” zei meneer.

„En u weet niet eens, wat voor getallen ik opgeschreven heb!”

„Dat is juist de kunst,” lachte meneer. „Ik weet niet, wat voor som je gemaakt hebt. En toch kan ik zeggen, wat er uitkomt. Tenminste, als je geen fout gemaakt hebt.”

De kinderen keken elkaar aan. Het leek wel, of meneer toveren kon. Maar sommigen geloofden het niet.

„Dat kan nooit!” riepen ze. „Zeg het dan eens, meneer!”

„Goed,” zei meneer. „Frans moet er uit hebben 1089!”

„Ja!” riep Frans. „Ik had eerst 524. Daar trok ik 425 af. Toen kreeg ik 099. Daar zette ik weer onder 990. En toen had ik 1089.”

Maar nu gingen er een hoop vingers op. Van alle kanten klonk het: „Meneer, dat heb ik er ook uit!”

„En ik ook, meneer. En ik had toch een heel andere som. Hoor maar: $672 - 276 = 396$. En daarbij 693, dat is 1089.”

Wonderlijk! Uit alle sommen kwam hetzelfde getal. Zo iets hadden ze nog nooit gehad in de rekenles.

„Hoe komt dat toch, meneer?” vroeg Frans.

„Ja jongen, zo vraag je de boeren de kunst af,” zei meneer lachend. „Dat kan ik je nog niet uitleggen. Maar je merkt wel: ik kan een beetje toveren.”

Toen gingen ze spelen. Op de speelplaats probeerden ze nog meer van die sommen. En altijd kwam er 1089 uit. 't Was onbegrijpelijk.



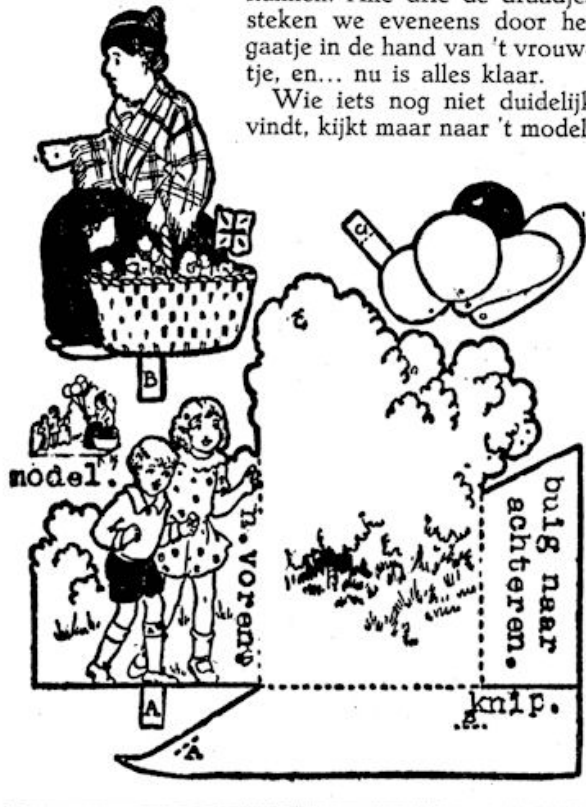
We knutselen... een ballonnenverkoopster

Plak alles op dun bordpapier, en knip de verschillende delen (3) netje uit. Dan maken we drie gleufjes, en wel bij A, B en C. We knippen het papier door langs 't zwarte lijntje waar „knip” staat en buigen de grote lip naar achteren. De onderste lip en het lipje waar de kinderen opstaan naar voren buigen.

Nu wordt lipje A in gleufje A gestopt, B in B en C in C. Lipje C van de ballonnetjes wordt van achteren door het gleufje gestoken en omgebogen.

Dan steken we drie katoenen draadjes door de gaatjes van de ballonnen en leggen aan de achterkant een knoopje, zodat de drie draadjes niet weg kunnen. Alle drie de draadjes steken we eveneens door het gaatje in de hand van 't vrouwtje, en... nu is alles klaar.

Wie iets nog niet duidelijk vindt, kijkt maar naar 't model.



Een rare Tekening (Oplossing)

Het vliegtuig heeft geen stuur aan zijn staart; of de rook of de vlag gaat de verkeerde kant op. Er zijn twee zonnen getekend. De visser heeft geen snoer aan zijn hengel en de vier ballonnetjes hebben maar drie touwtjes.